گزارش

در جلسه نقد و بررسی نقاط قوت و ضعف برنامه های محرمی رسانه ملی مطرح شد:

تلویزیون در محرم سنگ تمام گذاشت

علیرضا ملوندی
رسانه

جلسه نقد و بررسی نقاط قوت و ضعف برنامه های محرمی رسانه ملی روز گذشته با حضور دو مجری معارفی سیما و منتقدان در سالن کوثر ساختمان اداری صداوسیما برگزار شد. در این جلسه حجت الاسلام رضایی- عضو شورای معارفی سیما، عبدالرحمان نظام اسلامی- مجری برنامه «تکیه خانه»، هادی صلح جو- مجری برنامه «حسینیه ایران»، حجت الاسلام بهاری- منتقد، مرتضی یعقوبی تهیه کننده برنامه «تکیه خانه» و حسین سلطان محمدی- منتقد حضور داشتند. در ابتدا سید رضا صائمی به عنوان مجری و کارشناس بیان کرد این جلسه نخستین برنامه از سلسله نشست هایی است که به همت اداره کل روابط عمومی صداوسیما درباره برنامه ها و سیاست های رسانه ملی است که در زمان کرونا تولید و پخش شده اند.

رسانه ملی حماسه آفرید

حجت الاسلام رضایی با بیان اینکه به دلیل کرونا کشور و به خصوص صداوسیما سال عجیبی را پشت سر می گذارد، افزود: همانطور که امام خمینی(ره) فرمودند: این محرم و صفر است که اسلام را زنده نگه داشته. اما امسال به دلیل بیماری کرونا با یک چالش بزرگ رو به رو بودیم.

وی همچنین ادامه داد: حدود دو ماه قبل از ماه محرم جلساتی را در این باره با دوستان و همکاران آغاز کردیم و با این چالش و سوال بزرگ مواجه شدیم که ماه محرم و صفر چه می شود؟ من فکر می کنم که سازمان حماسه آفرید و به موقع وارد عمل شد و خوب عمل کرد. البته در این راه شهدایی هم داشتیم که هیچ کجا یادی از آنها نکرد. مثل آقای حاتم خانی مدیر پخش شبکه دو که به خاطر کرونا به رحمت خدا رفت. باید این مجاهدت های سازمان تاریخ نگاری شود.

تهدیدی که به فرصت تبدیل شد

هادی صلح جو در پاسخ به این سوال که تا چه حد این فرصت مهیا شد که مردم از سخنرانی فیض ببرند و فقط در این ایام سوگواری نکنند هم گفت: تلویزیون در دهه نخست محرم سخنرانی ها و مداحی های خوبی پخش کرد و اتفاقا نکته مهم همین مسئله است که دلیل عزاداری پس از این همه سال چیست و چرا در همه جای دنیا دل شیعیان برای امام حسین می تپد، فرصت خوبی بود که در سخنرانی ها به این مسئله پرداخته شود. بنابراین کرونا و محدودیت ها باعث شد تا فرصتی مهیا شود که مخاطب پای سخنرانی ها بنشیند. در این میان حجت الاسلام رضایی آماری از برنامه های دهه نخست محرم داد و گفت: ما در مجموع ۵۹۳۰ دقیقه سخنرانی و ۸۵ ساعت مداحی پخش کردیم. البته از سخنرانان غیر مشهور هم خاصه در استانها استفاده کرده بودیم.

استفاده بیشتر از مداحان و سخنرانان استانی

حجت الاسلام بهاری نیز در این باره بیان کرد: ما برای شیعیان جهان به عنوان الگو هستیم و بلندگوی عاشورای حسینی رسانه ملی است. از این رو باید نگاه فراتری به این موضوع داشته باشیم. رسانه ملی در این ۴۰ سال و شاید بالاتر از بضاعت کار کرده اما انتظار ما از صداوسیما نمره بیست است. او درباره برند سازی در بخش سخنرانان در تلویزیون نیز گفت: رسانه ملی به عنوان دانشگاه باید دنبال گستردگی این نگاه در جامعه باشد. بنابراین مناظره های بیشتری باید در تلویزیون ببینیم. مثل برنامه ای که حجت الاسلام شهاب مرادی در شبکه خبر دارد. از مداحان و سخنرانان استانی هم بیشتر استفاده کنیم.

توجه به اقوام مختلف در رسانه ملی

نظام اسلامی نیز در بخشی دیگر از این جلسه عنوان کرد: صداوسیما امسال به دلیل کرونا از ماه رمضان آزمون دیگری را به نمایش گذاشت و تجربه جدیدی برای انعکاس حال و هوای ماه مبارک رمضان را پشت سر گذاشت و این تجربه مقدمه ای برای ماه محرم شد.

وی افزود: حضور همه جانبه شبکه های سیما باعث شد تا آن شور و عشق مردم به امام حسین(ع) دوچندان شود. با برنامه هایی که برای این ایام در نظر گرفت، مردم را به هدف اصلی امام حسین(ع) در قیام عاشورا نزدیک کرد.

«افرا» به زودی کلید می خورد

پژمان بازغی بازیگر سریال «افرا» شد.

به گزارش جام جم، مجموعه تلویزیونی «افرا» به کارگردانی بهرنگ توفیقی و تهیه‌کنندگی مشترک مجید مولایی و محمدکامبیز دارابی آخرین مراحل پیش‌تولید را سپری می‌کند. پژمان بازغی نیز به‌تازگی به گروه بازیگران این سریال پیوسته و مراحل انتخاب دیگر بازیگران اصلی و عوامل پشت دوربین در حال انجام است. این نخستین همکاری بازغی و توفیقی است. پیش از این مهدی سلطانی برای بازی در سریال «افرا» قرارداد بسته بود.

این درام اجتماعی و خانوادگی که قصه آن در فضای معاصر می‌گذرد، برای پخش از شبکه یك آماده می‌شود.

طراح قصه سریال، پدرام پورامیری است و فیلمنامه را فرزاد فرزانه و امیرحسین نجف‌پور نوشته‌اند.

این سریال محصول گروه فیلم و سریال شبکه یک سیماست.

همراه با گروه مستندساز برنامه «شکلات تلخ» برای روایت مشکلات و معضلات زندگی در تهران

سفر به زیر پوست شهر

شکلات تلخ با نگاه متفاوت به آسیب‌های اجتماعی می‌پردازد/ عکس: زینب خرمی‌شاد

زینب علیپور طهرانی
رسانه

اگر هر روز که برای کار از خانه خارج می‌شوید تا زمانی که به خانه بازگردید، کمی با دقت به اطراف‌تان نگاه کنید، قطعا با کودکان و نوجوانانی روبه‌رو می‌شوید که تا کمر در سطل زباله خم شده‌اند و لابه‌لای زباله‌های متعفن و بدبو را جست‌وجو می‌کنند. این روزها زباله‌گردی دیگر به یک شغل در کلانشهرها تبدیل شده و روزبه‌روز هم بر تعداد آنها افزوده می‌شود. از این رو تاکنون برنامه‌های مختلفی پیرامون این معضلات شهری و آسیب‌های اجتماعی ساخته شده‌است. در این میان شبکه پنج مدتی است برنامه‌ای با عنوان «شکلات تلخ» را به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مجتبی احمدی روی آنتن دارد که مخاطبان هفته‌ای دو شب شاهد بررسی برخی آسیب‌های اجتماعی با محوریت کودکان کار و خیابان هستند که البته با این محوریت برنامه آغاز شد و در ادامه به سمت اعتیاد، طلاق، مهاجرت و دختران فراری هم می‌رود. جام جم با تیم سازنده این برنامه همراه شده و گزارشی تهیه کرده که خواندن آن خالی از لطف نیست. پس با ما همراه باشید:

حوالی ۶ صبح، منطقه‌ای در غرب تهران

این‌که چرا این ساعت از صبح زمان تعیین‌شده گروه برنامه‌ساز برای کلیدخوردن برنامه و تصویربرداری انتخاب شده‌است، برای شما هم مثل ما تا دقایقی دیگر فاش می‌شود. تیم تصویربرداری، صدابرداری و حتی گروه نگارش در منطقه‌ای عجیب‌وغریب جلسه‌ای ایستاده را تجربه می‌کنند و مجتبی احمدی، کارگردان برنامه در خصوص رصدی که شب گذشته اتفاق افتاده، که چند نوجوان زباله‌گرد که حاصل کار روزانه‌شان را در کیسه‌ای جمع‌آوری کرده‌اند، با تیمش صحبت می‌کند. قرار است تا دقایقی دیگر با گروهی مواجه شویم که شغل‌شان در شهر زباله‌گردی است. بله، اشتباه نخوانده‌اید؛ شغل‌شان زباله‌گردی است. تصویربرداران در دو طرف سوژه مدنظر مستقر می‌شوند؛ دوربین‌ها در جای مقرر کاشته‌شده و جغرافیای محل کسب تعدادی نوجوان که بعد متوجه خواهیم شد آنها از اتباع افغان هستند، با چند تغییر جای دوربین ضبط می‌شوند. مهدی اسماعیل‌تبار، روان‌شناس و مجری برنامه نیز متن از پیش نگارش‌شده را با کارگردان بررسی می‌کند و حالا قرار است اسماعیل‌تبار با این کودکان در محل روایت این گزارش به گپ‌وگفت بپردازد. ابتدای کار بچه‌ها علاقه‌مند نبودند با دوربین برنامه مواجه شوند، اما اسماعیل‌تبار دقایقی با بچه‌ها صحبت کرد، به آنها ماسک و دستکش داد و توضیح داد که قرار است در مورد چه موضوعی گپ‌وگفت داشته باشند و به آنها اطمینان داد اگر نخواستند هیچ‌کدام از این تصاویر پخش نخواهد شد. تنها دقایقی طول کشید که اعتماد آنها را جلب کرده و روابط دوستانه‌ای بین گروه برنامه‌ساز و این گروه نوجوان زحمتکش ایجاد شود. آنها از محل زندگی‌شان و سفر به ایران و البته ساعت کاری و درآمدی که بخش اعظم آن را برای خانواده‌شان به افغانستان می‌فرستادند صحبت می‌کنند که داستان غم‌انگیز زندگی آنها از برنامه‌های «شکلات تلخ» در هفته‌های آتی روی آنتن شبکه پنج خواهد رفت و بیننده آن خواهید بود.

لزوم حضور مجری روان‌شناس در برنامه

مجتبی احمدی، تهیه‌کننده و کارگردان برنامه تلویزیونی «شکلات تلخ» درباره شکل‌گیری برنامه می‌گوید: مدت‌ها پیش روی فیلمنامه‌ای با مضمون کودکان کار و خیابان مشغول تحقیق و بررسی بودیم که از دل این تحقیقات میدانی طرح برنامه تلویزیونی «شکلات تلخ» با ساختاری مستند شکل گرفت با توجه به این‌که گروه مشاور ما در نگارش این فیلمنامه از کارشناسان، مدیران و مسؤولان مرتبط در سازمان بهزیستی بودند، طرح را با گروه اجتماعی شبکه پنج مطرح کردیم و با دغدغه مشترکی که مدیران شبکه پنج در خصوص ساماندهی زندگی کودکان کار و خیابان داشتند، به‌سرعت این برنامه تلویزیونی وارد فاز پیش‌تولید، تحقیق و نگارش شد.

دکتر مهدی اسماعیل‌تبار، روان‌شناس فرهنگی را معمولا با همین عنوان در برنامه‌های مختلف تلویزیون در مقام مهمان می‌بینیم که در این برنامه به‌عنوان مجری هم حضور دارد. احمدی در این باره می‌گوید: قطعا حضور افرادی که با آنها در این برنامه درگیر هستیم ما را مجاب به حضور یک روان‌شناس در برنامه می‌کرد. بدیهی است نوع اتفاق و آسیب‌هایی که خط محوری برنامه هستند و قرار است به نوعی در فضای این برنامه تحلیل و بررسی شوند با اجرای یک برنامه تلویزیونی تا حدودی متفاوت است. ما در این برنامه مستندطور به مهدی اسماعیل‌تبار رسیدیم. چون در بسیاری از لحظات این برنامه ورود به سوژه و گپ‌وگفت با آسیب‌دیدگان که گاهی کودک کار هستند، گاهی دختران فاصله‌گرفته و آسیب‌دیده از خانواده، گاهی یک کودک زباله‌گرد موضوع ما خواهد بود و... حتما شیوه‌های تکنیکی و روحی- روانی خاصی را می‌طلبد که این اتفاق با مهدی اسماعیل‌تبار و تجربه و تخصصی که همراه با خود در برنامه «شکلات تلخ» آورد، رخ می‌دهد.

حوالی ظهر، یکی از چهارراه‌های تهران

بعد از گپ و گفتی که در مسیر با کارگردان و تهیه‌کننده برنامه داشتیم، طبق قرار قبلی و لوکیشن از پیش تعیین‌شده، قرار شد سراغ خانواده‌ای برویم که کسب‌وکارشان اسپند دود کردن، شیشه پاک کردن و فروش فال بر سر یکی از چهارراه‌های تهران است. نکته جالب این‌که مشخص است گروه برنامه‌ساز یکی دو روز قبل با این خانواده ملاقات داشته و در مورد برنامه و این‌که قرار است درباره چه موضوعی صحبت کنند با آنها هماهنگی لازم را داشته است. قطعاً سوژه‌های این برنامه در بسیاری مواقع موافق نیستند جلوی دوربین بروند و داستان زندگی‌شان را تعریف کنند. مهدی اسماعیل تبار می‌گوید، خیلی از اوقات ساعت‌ها با این بچه‌ها صحبت می‌کنیم و با آنها گپ و گفت‌های مفصل داریم و قول امانتداری می‌دهیم تا این اعتماد و اطمینان برای گفت‌وگو و روایت زندگی آنها در برنامه مهیا شود. ازاین‌رو گروه سازنده این برنامه با موانع بسیاری در تولید روبه‌رو هستند.

پارکی در شمال شهر تهران

قبل از این‌که گروه تصویربرداری در جای خود مستقر و کار ساخت قصه زندگی سعید و سارا تولید شود، با کارگردان در مورد محوریت‌های محتوایی دیگر قسمت‌های برنامه صحبت می‌کنیم. او می‌گوید: برنامه با سرفصل کودکان کار و خیابان آغاز شد، اما آسیب‌های اجتماعی منتج به این اتفاق به زندگی این بچه‌ها خلاصه نشد. ما در دل این برنامه به داستان اعتیاد والدین هم رسیدیم. طلاق و شکنندگی کانون گرم خانواده یکی دیگر از دلایل مؤثر بر پدید آمدن کودکان کار و خیابان بود. ما با داستان مهاجرت‌های اشتباه مواجه شدیم و در ادامه نیز اورژانس اجتماعی که یکی از پایگاه‌های مؤثر برای ساماندهی آسیب‌های موجود از این دسته است و آشنا کردن مخاطبان برنامه با شماره ۱۲۳ یکی از خط‌الرأس‌هایی بود که کم‌کم در کار شکل گرفت.

صحنه آماده تصویربرداری و قرار است یکی از دوربین‌ها قابی مستند را برداشت کند و دوربین دیگر قاب‌های داستان پیش‌رو را ثبت کند. در حالی که گروه تصویربرداری در حال ضبط داستان زندگی سارا و سعید هستند با مهدی اسماعیل‌تبار دقایقی همکلام می‌شویم. او می‌گوید: وقتی ماجرای این برنامه و اهداف کارگردان و شبکه پنج برای ساخت برنامه تلویزیونی مطرح شد با توجه به گپ‌وگفت‌هایی که سال‌ها پیش با وی داشتم علاقه‌مند شدم تا در کنار این گروه برنامه‌ساز باشم. نکته جالب در ساخت این برنامه همراه‌بودن مسوولان در ارگان‌های مختلف است. به جز چند مقام مسوول مرتبط که علاقه‌مند نبودند با ما در این مسیر همراه شوند، نمایندگان مجلس شورای شهر، روان‌شناسان، جامعه‌شناسان، رئیس سازمان فنی و حرفه‌ای، مسوولان محترم وزارت کشور و مسوولان دیوان عدالت اداری کشور نه تنها با برنامه همراه بودند که موضوع را دغدغه شخصی و سازمانی‌شان قلمداد می‌کردند و ما هم تلاش کردیم با تمام ارگان‌های مرتبط با ساماندهی زندگی کودکان کار و خیابان وارد بحث شویم و با نگاهی مطالبه‌گرانه خواستار این باشیم که در این راستا چه اقداماتی صورت گرفته چه اقداماتی در دست انجام است و کدام مقام در این خصوص کوتاهی کرده است.

آرزوی پرستار شدن «ستایش»

ستایش، دختر نوجوانی است که همراه برادرانش سر این چهارراه کار می‌کند. او داستان زندگی عجیب‌وغریبش را با لبخند و امیدواری بسیار روایت می‌کند. گرچه در لحظاتی اشک در چشمانش حلقه می‌زند و حتی گروه برنامه‌ساز را تحت تأثیر داستانش قرار می‌دهد، اما با غروری مثال‌زدنی بغضش را مدیریت می‌کند و از امید و آرزوهایش با دوربین‌های برنامه صحبت می‌کند. به‌گونه‌ای که برق امید را در چشمان معصومش می‌توان به‌وضوح دید. داستان زندگی ستایش و برادرانش هرچند آزاردهنده است، اما او از تصمیمات شیرینی که برای زندگی خود و برادرانش دارد طوری باقدرت و قوت صحبت می‌کند که حال همه را خوب می‌کند. ستایش می‌گوید بیشتر درآمد ما صرف درمان مادر بیمارمان شد. البته او الان حالش بسیار خوب است و قرار است ما هم درس بخوانیم. این روزها که کرونا شیوع پیدا کرده و همه ماسک می‌زنند، خانم پرستار مهربانی برای من و برادرانم هرروز ماسک می‌آورد و همین مساله باعث شده من هم به رشته پرستاری علاقه‌مند شوم و تصمیم دارم درس بخوانم و روزی پرستار شوم.

بازسازی اتفاقات مستند با حضور بازیگران

هوا رو به تاریکی است، اما کار ما با گروه برنامه‌ساز هنوز به پایان نرسیده. احمدی می‌گوید: در برخی داستان‌ها و موضوعات‌مان مانند قصه دختران فراری و پسرانی که با توجه به شرایط خانوادگی‌شان علاقه‌مند نیستند در قاب تلویزیون دیده شوند، ما با حفظ امانتداری داستان زندگی این بچه‌ها را می‌شنویم. گروه نگارش برنامه قصه زندگی آنها را بازنویسی می‌کند و به همراه گروه تولید با حضور بازیگرانی که از آنها تست می‌گیریم، داستان‌های مستند سوژه‌های برنامه را به شکل نمایشی روایت و بازسازی می‌کنیم.

تعدادی از دختران و پسرانی که قرار است نقش‌های مختلف را در برنامه شکلات تلخ بازی کنند، به دفتر تولید برنامه آمده‌اند. کارگردان برنامه در گام اول موضوع را با خانواده‌ها مطرح می‌کند و قرار است هر یک از این بچه‌ها نقش کودک یا نوجوان آسیب‌دیده‌ای که با موضوعی خاص دست‌وپنجه نرم کرده است بازی کنند را با آنها در میان بگذارد. برخی خانواده‌ها برنامه را از قبل دیده‌اند و در جریان موضوع هستند و برخی دیگر سوالاتی دارند که کارگردان پاسخگوی آنهاست و حتی با نمایش برخی لحظات برنامه به آنها توضیح می‌دهد شکلات تلخ با محوریت آسیب‌های اجتماعی به‌خصوص کودکان کار و خیابان، کودکانی که از اعتیاد یا طلاق در خانواده‌ها آسیب‌دیده‌اند و... ساخته می‌شوند. از میان افرادی که برای تست نهایی انتخاب می‌شوند، یک دختر و دو پسر نوجوان موردقبول گروه برنامه‌ساز قرار می‌گیرند. تست دوربین گرفته می‌شود و زمان و مکان تصویربرداری در روز بعد اطلاع‌رسانی می‌شود. با توجه به این‌که قرار است موقعیت مستند برنامه متزلزل نشود، احمدی از دستیارانش می‌خواهد لوکیشن‌های واقعی سوژه‌ها را برای محل تصویربرداری انتخاب کنند تا حس و حال ماجرا دربیاید. نکته جالب این‌که کارگردان به‌اتفاق دستیارانش و مهدی اسماعیل تبار همراه بازیگران به محل واقعی حضور سوژه‌ها می‌روند و بافاصله حرکات آنها را زیر نظر می‌گیرند.

بازگشت محبوبه به خانه

حوالی ساعت ۲۱ همراه با گروه برنامه‌ساز به باکس تدوین می‌رویم. راف کات‌های ابتدایی انجام شده و قرار است برنامه نهایی شود. در لحظاتی که قرار است داستان زندگی محبوبه در برنامه تدوین نهایی شود تا به پخش هفته آینده برسد، متوجه می‌شویم که خانواده دختری که در برنامه با عنوان محبوبه قصه‌اش روایت می‌شود، در تماسی با دستیار کارگردان خبر از بازگشت به منزل می‌دهد. دختری که هفته گذشته بدون نمایش چهره‌اش در برنامه داستان زندگی‌اش را تعریف می‌کند و حالا خبر می‌دهد که پدر با دیدن او در برنامه سراغش آمده و او را که در یکی از مراکز اورژانس اجتماعی مستقر بوده به خانه برمی‌گرداند. اتفاق خوشایندی که برای گروه برنامه‌ساز بسیار غافلگیرکننده و البته باعث خوشحالی‌شان است...

زیر آسمان شهر چه خبر است؟

دکتر مهدی اسماعیل‌تبار اجرای برنامه را برعهده دارد. وی دراین‌باره می‌گوید: به نظرم «شکلات تلخ» براساس اشکالات و محدودیت‌های دیده‌شده در برنامه‌سازی ویژه آسیب‌های اجتماعی و تحلیل درست از شکل این نوع کار تدوین و طراحی شده است. یعنی ما یک سری اشکال در برنامه‌سازی برای این آسیب خاص داشتیم که در رسانه آن‌طور که باید به آن پرداخته نشد؛ به طور مثال کارشناس در یک استودیو بود و نمی‌توانست شرایط خاص موجود را با گوشت و پوست و استخوان خود حس کند.

وی همچنین ادامه می‌دهد: مهم‌ترین ویژگی برنامه این بود که از داخل اتاق دربسته بیرون آمد و در خیابان و کف شهر رفت دنبال این که ببیند زیر آسمان شهر چه خبر است. شکلات تلخ یک تجربه استودیو در خیابان است و دوربین و مجری در این برنامه به سمت این‌که در موقعیت‌ها و چالش‌های مختلف قرار بگیرند، می‌روند و در حقیقت بایستی لنز دوربین و سبک و سیاق کارگردانی طوری طراحی شود که واقعیت از هر زاویه‌ای برای مخاطب عام و خاص محسوس شود.

اسماعیل‌تبار تاکید می‌کند: اتفاقات رخ داده در این برنامه بعضی وقت‌ها خیلی ناراحت‌کننده است و برخی مواقع حس می‌کنیم برای به نتیجه رسیدن کار راحتی نداریم. در تحلیل بعضی از آسیب‌ها ما باید تلویزیون و جایگاه آن را به لحاظ شرم و حیا و حرمت نگه‌داشتن لحاظ کنیم و مراقب باشیم که اصول و اخلاق و معنویت را در کار مورد توجه قرار داده و بر اساس قواعد عرفی و اخلاقی به مسائل ورود کنیم. همچنین با نظر کارگردان در این برنامه من پنج شخصیت را همزمان باید باهم داشته باشم. یک گزارشگر، یک مجری، یک بازیگر، یک کارشناس و بعد هم مشاوری برای گروه نگارش و نویسندگان برنامه که در مقام یک روان‌شناس مطالبی را یادآوری می‌کنم.

این کارشناس و مجری درباره بازخورد مخاطبان هم عنوان می‌کند: این کار تجربه عجیبی در ۲۵ تا ۳۰ دقیقه بود یا همین حدود در دو روز هفته با دو تکرار شبانه تاثیری روی مردم و تلنگری در جامعه ایجاد کرد که من در فضای مجازی حتی پیام از اروپا داشتم، زیباترین بازخوردی که از برنامه گرفتم این بود که نویسنده‌ای برای من نوشته بود با دیدن شکلات تلخ گریه کردم و بعد به آینده امیدوار شدم. این همان هدف برنامه است؛ تلخی در عین شیرینی و شیرین‌بودن بابت درس گرفتن از یک واقعه تلخ و این‌که زندگی‌مان را تغییر بدهیم و سواد یعنی توانایی تغییر برای بهزیستی.

او در پایان هم بیان می‌کند: حداقل کاری که این برنامه انجام داد معرفی اورژانس اجتماعی به مخاطبانش بود. یاد گرفتیم که ما سر چهارراه به بچه‌ها و کودکان کار پول ندهیم و حتی کالا هم ندهیم، کالا را باز کنیم که کسی نتواند از آنها سوءاستفاده کند، امکان بازگشت کالا نباشد، معرفی اورژانس اجتماعی کار بسیار ارزشمندی بوده که حیف بود تا الان به مخاطب معرفی نشده باشد.

اسماعیل‌تبار: در تحلیل بعضی از آسیب‌ها ما باید تلویزیون و جایگاه آن را به لحاظ شرم و حیا و حرمت نگه‌داشتن لحاظ کنیم و مراقب باشیم که اصول و اخلاق و معنویت را در کار مورد توجه قرار داده و بر اساس قواعد عرفی و اخلاقی به مسائل ورود کنیم